Tobias

in deí timoꝛe ꝑmansit: agens grãs deo
oĩb⁹ dieb⁹ vite sue. Naꝫ sicut beato iob
insultabant reges· ita isti parentes ⁊ cog
nati ei⁹ irridebant vitaꝫ eius dicentes:
Ubi est spes tua ꝓ qua elemosynas ⁊ se
pulturas faciebas. Tobias ꝟo ĩcrepa
bat eos· dicens: Nolite ita loq̇: qm̃ filij
scõꝝ sum⁹· et vitã illã expectam⁹· quam
de⁹ daturus ẽ his q̇ fidẽ suaꝫ nunq̃ꝫ mu
tant ab eo. Anna ꝟo vxoꝛ eius ibat ad
op⁹ textrinũ q̊tidie· et de laboꝛe manuũ
suaꝝ victũ queꝫ conseq̇ potuisset defere
bat. Uñ factũ est: vt hedum capraꝝ ac
cipiens· detulisset domi. Cui⁹ cũ vocem
balãtis vir ei⁹ audisset dixit: Videte ne
foꝛte furtiuus sit. Reddite eũ dñis suis
q: non licet nobis aut edere ex furto ali
quid aut contingẽ. Ad hec vxoꝛ ei⁹ ira
ta respondit: Manifeste vana facta est
spes tua· et elẏe tue modo apparuerunt·
Atq̃ꝫ his et alijs huiuscemodi verbis ex
ꝓbꝛabat ei

III

Tunc tobias ingemuit· et cepit
oꝛare cũ lachꝛymis· dicẽs: Iu
stus es dñe· et oĩa iudicia tua
vera sunt· et oẽs vie tue mĩa et veritas ⁊
iudiciũ. Et nũc dñe memoꝛ esto mei· et
ne vindictaꝫ sumas de pctĩs meis: neq̃ꝫ
reminiscaris delicta mea vel parentum
meoꝝ. Qm̃ nõ obediuim⁹ ꝑceptis tuis
iõ traditi sum⁹ ĩ direptionẽ et captiuita
tẽ et moꝛtẽ et ĩ fabulã· ⁊ ĩ ĩpꝛoperiũ oĩb⁹
natiõib⁹ ĩ q̇b⁹ dispsisti nos. Et nũc dñe
magna iudicia tua· q: nõ egim⁹ ꝺm ꝑce
pta tua· et nõ ambulauim⁹ sincerit̃ corã
te. Et nũc dñe ꝺm volũtatẽ tuaꝫ fac me
cũ· ⁊ ꝑcipe ĩ pace recipi spm̃ meuꝫ. Expe
dit enĩ mihi moꝛi magis q̃ꝫ viuẽ. Eadeꝫ
itaq̃ꝫ die contigit vt sara filia raguelis
in rages ciuitate medoꝝ· et ipsa audiret
impꝑeriuꝫ ab vna ex ancillis patris sui:
qm̃ tradita fuerat septẽ viris· et demo
niuꝫ noĩe asmodeus occiderat eos· mox
vt ingressi fuissent ad eã. Ergo cũ ꝓ cul
pa sua increparet puellã: rñdit ei· dicẽs:
Ampli⁹ ex te nõ videam⁹ filiũ aut filiaꝫ
sup terram· interfectrix viroꝝ tuoꝛum.
Nũq̇d et occidẽ me vis sicut etiã occidi
sti septem viros. Ad hãc vocẽ ꝑrexit in
supius cubiculũ dom⁹ sue· et trib⁹ dieb⁹
et trib⁹ noctib⁹ nõ manducauit neq̃ꝫ bi
bit: ꝫ in oꝛõne ꝑsistẽs cũ lachꝛymis dep̃
cabat̃ deũ· vt ab isto impꝛoperio libera
ret eã. Factũ ẽ autẽ die t̃tia dũ cõpleret
oꝛationẽ: bñdicẽs dñꝫ· dixit: Bñdictũ
est nomẽ tuũ de⁹ patꝝ nostroꝝ: q̇ cũ ira
tus fuerit· mĩam facies· ⁊ ĩ tpe tribulatio
nis pctã dimittis his q̇ ĩuocãt te. Ad te
dñe faciẽ meã cõuerto: ad te oculos me
os erigo. Peto dñe vt de vinculo im
properij hui⁹ absoluas me: aut certe de
sup terraꝫ eripias me. Tu scis dñe quia
nũq̃ꝫ cõcupiui viꝝ· et mũdã seruaui ani
mã meã ab oĩ cõcupiscẽtia. Nũq̃ꝫ cũ lu
dentib⁹ miscui me: neq̃ꝫ cũ his q̇ in leui
tate ãbulãt participẽ me ꝑbui. Virum
aũt cũ timoꝛe tuo nõ cũ libidine mea cõ
sensi suscipe. Et aut ego ĩdigna fui illis
aut illi foꝛsitan mihi nõ fuerũt digni: q:
foꝛsitan viro alij cõseruasti me. Non est
enĩ in hoĩs potestate consiliũ tuuꝫ. Hoc
autẽ ꝓ certo habet oĩs q̇ colit te: q: vita
eius si ĩ ꝓbatione fuerit coꝛonabit̃: si aũt
in tribulatiõe fuerit· liberabit̃: ⁊ si ĩ coꝛru
ptione fuerit· ad mĩam tuaꝫ venire lice
bit. Non enĩ delectaris in ꝑditionib⁹ no
stris: q: p⁹ tẽpestatẽ trãq̇llũ facis· ⁊ post
lachꝛymationẽ ⁊ fletũ exultationẽ infũ
dis. Sit nomẽ tuũ de⁹ isrl' bñdictũ ĩ se
cula. In illo tpe exaudite sũt ꝑces ãbo
rũ ĩ cõspectu gloꝛie summi dei· ⁊ missus ẽ
angelus dñi sanctus raphael vt curaret
eos ambos quoꝛũ vno tpe sũt oꝛatiões
in cõspectu dñi recitate.

IIII

Igit̃ cũ tobias putaret oꝛõneꝫ
suã exaudiri: vt moꝛi potuisset
vocauit ad se tobiã filiũ suuꝫ·
dixitq̃ꝫ ei: Audi fili mi ꝟba oꝛis mei· et
ea ĩ coꝛde tuo q̄si fũdamẽtũ cõstrue. Cũ
accepit de⁹ aĩaꝫ meã· coꝛp⁹ meũ sepeli· et
honoꝛeꝫ habeb⁹ mr̃i tue oĩb⁹ dieb⁹ vite
ei⁹: Memoꝛ enĩ eẽ debes: q̄ ⁊ q̃nta ꝑicl'a
passa sit ꝓpt̃ te ĩ vẽo suo. Cũ ãt ⁊ ip̃a cõ
pleuit tp̃s vite sue: sepelias eã circa me

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-104/0417
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG